

ROZHOVOR

HEREČKA VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA **ELIŠKA JECHOVÁ** PRO DENÍK ŘÍKÁ:**Na Maryšu mám dobrou zpětnou vazbu. Lidi dojíímá a nutí k zamyšlení**

Rozhovor

LUKÁŠ DUBSKÝ

Vstup do angažmá ve Východočeském divadle Pardubice (VČD) byl pro herečku Elišku Jechovou hektický. Ze školy musela rovnou vylouznout do hlavní ženské role v muzikálu Pekařova žena. Teď má za sebou titulní roli v Maryše – v inscenaci, která si originálním pojetím vysloužila značnou pozornost. Divadelní noviny ji například vyhlásily úspěsem měsíce června. „Slyšela jsem od řady lidí, že jsou velmi rádi, že něco takového uvádíme,“ říká herečka v rozhovoru pro Deník.

Do pardubického angažmá jste vstoupila alternací v muzikálu Pekařova žena. Jak náročné bylo zapojit se do už rozběhlého zkoušení?
Bylo to složité. Původní plán byl, že se s Alžbětou Trembeckou budeme alternovat a zkoušet společně. Jenže já jsem ještě dohrávala v Brně absolventské představení ve Studiu Marta, takže jsem se pak musela zapojit až do rozjetého vlaku. Bylo nutné se tomu přizpůsobit.

Jak jste se k angažmá ve VČD vlastně dostala? Divadlo si většinou nové tváře ofukává jako hosty v menších rolích, ale vy jste se rovnou stala členkou souboru.
Měla jsem štěstí. Oslovil mě ředitel divadla Petr Dohnal, který se byl v Brně podívat na nějaká naše představení. Byla jsem docela šokovaná, když se mi pak ozval, ale nakonec jsem tady a jsem ráda.

Pocházíte z nedalekého Chlumce nad Cidlinou. Znalá jste herecký soubor nebo repertoár VČD předtím, než jste sem nastoupila?

Znalá jsem Romanu Chvalovou, která mě připravovala na přijímačky na JAMU, ale nikdy nás nenapadlo, že bychom se takto sešli v jedné šatně. I ona byla mým příchodem do Pardubic vlastně překvapena. Zbytek souboru jsem ale neznala, a pokud ano, tak jen letmo.

Jak jste se vlastně dostala k herectví?

V Chlumci jsem se stejně jako moje sestra věnovala alternativnímu divadlu a loutkářství pod vedením Romany Hlubučkové. Také jsem se účastnila recitačních soutěží, ale i když jsem se divadlu nechtěla dělat profesionálně. Nakonec jsem zvažovala konzervatoř, ale nešla jsem tam a herectví jsem začala studovat až na vysoké škole.

Měla jste i jinou preferovanou variantu, kdyby herectví nevyšlo?

Určitě něco, co se týká přírodních věd, na střední škole jsem totiž chodila na přírodovědné lyceum.

Na JAMU jste vystudovala činoherní herectví, ale v Pardubicích jste začala velkou muzikálovou rolí. Počítala jste s něčím takovým?

Nepočítala, ale zpětně jsem hrozně ráda, že jsem tuhle příležitost dostala. Je fajn, že ve mě vedení divadla mělo takovou důvěru.

Jak pro vás ta role byla náročná pěvecky? Autor Pekařovy ženy Stephen Schwartz je známý jako skladatel obtížných melodii.

Hudba je krásně napsaná, písně vypráví příběh a samy vás vedou. To nebývá pravidlem. Melodie je složená tak, že herce dovede k emocím, které má cítit, i kdyby nechtěl.

Na škole jste se jako herečka setkala s antickým tragédiím,

Shakespearem, moderním přebásněním Cyrana, v Pardubicích jste si zahrála v české klasice, soudobé komedii i broadwayském muzikálu. Dá se říci, co vás nejvíc zajímá a baví?

Vždycky jsem si myslela, že commedia dell'arte, protože ráda dělám praštěné věci. Ale pak jsem si třeba hrozně oblíbila Maryšu, která je vážná. Nejbližší je mi každopádně činohra.

Zmínila jste Maryšu, která měla premiéru v červnu. Bratři Mrštíkovi ji na konci 19. století napsali jako realistické drama. O čem ta hra vypráví dnes?

Je to o tom, jak někdo může snížit vnímání lidského života na pouhou měnu. Ženy tam vystupují jako platidlo, úplně je tam potlačeno lidské citění. Postavy mají až sociopatické sklony, vůbec neberou ohledy na to, jak se někdo druhý cítí. S tím se setkáváme i dnes, ačkoliv je 21. století, i když se to hodně posunulo k lepšímu. Projevy rasismu jsou menší, lidé jsou ochotní přijímat i jedince s jinou než heterosexuální orientací, což je moc fajn, ale přesto se tu ještě vyskytují patriarchální sklony.

Režisérka Kasha Janáčková přišla s netradiční koncepcí, kdy postavu Maryši rozdělila mezi vás a Martinu Sikorovou. Jak se vám hraje, když si během představení neprojdete celým vývojovým obloukem té postavy?

Možná by se dalo říct, že to mám jednodušší, když za mě část role přebírá Martinka. Naštěstí si spolu lidsky rozumíme a dokážeme se dobře vnímat i během hraní, takže to byla hrozně příjemná spolupráce. Dokázaly jsme vnímat, jak se cítí ta druhá,

i když třeba zrovna nejsme na jevišti, takže si tou Maryšinou cestou nakonec procházíme obě.

V čem Maryše rozumíte a s čím jste se naopak během studia role potýkala?

Naše Maryša je ráznější, není to žádná naivní holčička. Od začátku si stojí za svým názorem a rodičům se vzpírá způsobem, že i její otec nakonec přemýšlí, jestli nebude svatba s Vávrou problémem. Maryša je rázná, ale má city, je zamilovaná do Francka.

Je to chytrá holka, která ví, co chce, a uvědomuje si dopad svých činů. Musela jsem tedy být na jevišti tvrdší, než jsem zvyklá.

Jakou máte na inscenaci Maryši zpětnou vazbu?

Zatím velmi pozitivní. Slyšela jsem od řady lidí, že jsou velmi rádi, že něco takového pardubické divadlo uvádí. Někteří mi říkají, jak je to dojalo, jsou i diváci, kteří si se mnou chtějí o tom představení povídat. Je úžasné, že to diváky dovedlo k zamyšlení. To je přesně to, co bych chtěla dělat.

Maryša patří ke vděčným hereckým příležitostem. Máte nějakou další roli, případně konkrétního autora, v jehož hře byste chtěla hrát?

Nemám to takhle specifikované. Hrozně by mě bavil žánr akčního filmu, třeba ve stylu Hvězdných válek nebo hrát nějakého superhrdinu. Ale v divadle se nebráním

ničemu, líbila by se mi činohra s hlubším tématem a postava, která má vývoj.

Co se týče procesu zkoušení, máte radši, když režisér přejde s jasnou představou, nebo když si můžete postavu sama dotvořit?

Ráda si postavu dodělám sama. Bylo by pro mě asi těžké, kdyby mi někdo násilně vnucoval představu, kterou bych nechápala. Připomínky ale vítám. Mám ráda, když je zkoušení dialog, já třeba něco nabídnou a režisér si vybere a někam to posune. Je v tom vždycky určitá nejistota, protože nikdy nevidím, jak moje práce vypadá, jestli je ten výsledek dobrý.

Dočetl jsem se, že umíte zonglovat a věnujete se vzdušné akrobacii. Jak jste se k tomu dostala?

Dostala jsem se k tomu na škole, měli jsme tam pozemní akrobacii a já jsem ještě ve volném čase chodila na tu vzdušnou, protože se mi to líbilo. Je to elegantní a dobré na posilování.

Co dalšího vás baví mimo divadlo?

Určitě zvířata, zejména psi, pěstování květin... Teď to asi zní, jako kdyby to říkal někdo mnohem starší, že bych měla říct spíš párty nebo cestování. Ale na to během sezony stejně není čas. Moc ráda mám ale filmy a taky kulturní festivaly.

Ale tak se psem se nikdy nebudíte, ne?

To rozhodně ne. Možná se ona někdy nudí se mnou, vid? (obrací se na svou fenku Šarpeje Tünde).

Umíte si představit, že byste dělala něco jiného než divadlo?

Dřív jsem si uměla představit skoro všechno, ale dnes už to tak není. Asi bych musela navrhovat interiér někomu v Dubaji, abych za to dostala pořádně zapláceno. (smích)

Foto: archív Elišky Jechové